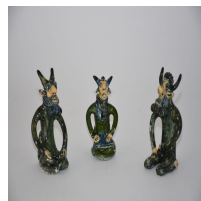
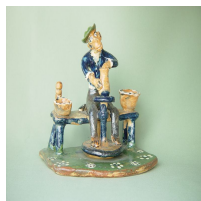
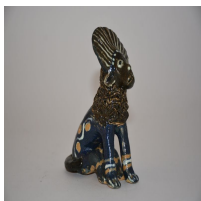

І. І. Бекетова

Олексієнко Федір Іванович

ОЛЕКСІЄНКО Федір Іванович (06. 02. 1898, с. Луб'янка, нині Бучанського р-ну Київської обл. – 12. 09. 1982, Київ) – майстер кераміки, педагог. Походив із роду гончарів. Від 1935 працював у київських експериментальних майстернях; від 1960 – у «Софійській гончарні» під керівництвом Н. Федорової (згодом Лабораторія архітектурно-художньої кераміки). Викладав практику в Київському училищі майстрів народного мистецтва (1935–39) та Київському училищі декоративно-прикладного мистецтва (1949–59). Автор декоративного посуду, химерних скульптур та свищиків (казк. птахи, тварини, персонажі нар. пісень і дум), для яких характерне багатство форм, різноманітність прийомів декорування. Захоплювався творчістю [І. Гончара](#), це вилилося у створення образів мавп і чортів, своєрідно трактованих. У своїх роботах він залишався вірним традиціям народного мистецтва у плані статичності форми, простоти й невимушеності її вирішення, дотримувався усталених пластичних рішень. Як митець сформувався задовго до приходу в майстерню, але і від неї він отримав новий імпульс творчості: тут розвинулася його велика фантазія, іронія, гротеск. У роботах цього періоду, хоч і невеликих за розміром, з'являється своєрідна монументальність у плані цілісного узагальненого вирішення форми. Улюблені персонажі – образи мавп та чортів, яким він надавав людських рис (чеснот та вад), зооморфні – тури, бики, олені, барани, леви, коники, лосі, цапи, лисиці, птахи. Автор форм, які розписували художники О. Грядунова (тарілки), М. Муха (вази). Учасник багатьох виставок, зокрема кустарних у 1920-х рр., Декади укр. літ-ри і мистецтва у Москві (1936), а також зарубіжних від 1965. Твори зберігаються у НМУНДМ (181 робота) та ін. музеях України. Серед відомих учнів – В. Духота.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Птах. Красуня», «Рада чортів» (обидва – 1962), «Вовки-ковалі» (1965), «Друзі», «Гончар», «Мавпа-скрипаль», «Мавпа замислилась», «Лев», «Відпочинок» (усі – 1966), «Мавпа-гончар» (1967), «Веселі хлопці» (1968); тури – «Чорний тур» (1963), «Степовий тур», «Тур хвостатий» (обидва – 1966), «Тур-травень» (1967), «Тур-серпень» (1968), «Тур-химера» (1969), «Тур-диво» (1970-і рр.); таріль «Троїсті музики» (1972).

Рекомендована література

1. Ф. Олексієнко. К., 1966;
2. Данченко О. Образи народної фантазії // Мистецтво. 1996. № 4.

Бібліографічний опис:

Олексієнко Федір Іванович / І. І. Бекетова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76696>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).